

Постскрипtum

Оксана БРИНЯК

РЕЗОНАНС

Сьогодні, у час активного розвитку інформаційних технологій, є унікальна можливість популяризувати студії українських вчених серед широкого загалу читачів. Актуальною є публікація у мережі Інтернет досліджень про українську традиційну культуру. Тому не дивно, що значний резонанс та жваве обговорення викликала стаття провідного українського вченого-фольклориста **Василя Сокола** про пісню «**Пливе кача по Тисині**» — неофіційний гімн-реквієм за невинно убієтими активістами Євромайдану, які увійшли в історію під назвою «Небесна сотня». Розвідка присвячена питанню походження твору. Дослідник дійшов таких висновків: 1) незаперечний факт, що автором вірша «Пливе кача по тисині» був В. Гренджа-Донський; 2) літературний твір фольклоризувався у різних варіантах; 3) прив'язка до конкретної назви річки Тиси може бути чисто умовною, адже скоріше йдеться про тиху, заплавну воду (озерце); 4) мотив загибелі сина актуалізувався у часи Карпатської України, тому виявлені народні варіанти розповсюдилися за принципом концентричного кола (Хустщина, Воловеччина, Сколівщина); звичайно, хвилі можуть заходити і далі; 5) тема загибелі захисників Вітчизни стала в часі і сьогодні, надто ж у момент поховання «Небесної сотні». Подаємо відгуки-коментарі до зазначеної статті В. Сокола, розміщені на сайті «100 кроків.info» <http://100krokv.info/2014/10/vasyi-sokil-pro-pisnyu-plyve-kacha-po-tysyni/>.

Зінаїда Горб (на пенсії): «Пісня викликає глибоке почуття суму».

Олександр Красноступ (Львівський лісотехнічний інститут): «Дякуємо за корисну інформацію!!!»

Максим Молнар (вчитель Виноградівського НВК): «Дуже цікава стаття. Дякую».

Марія Беднарчук (ЛНУ ім. І. Франка): «Дякую за цікаву інформацію про одну з найпопулярніших зараз пісень. Безперечно, що кожний народний твір має свого першоавтора, а переродження його в народний тільки підтверджує його популярність, поширеність і всезагальну любов. Потім уже вподобаний твір збагачується, доповнюється, відшліфовується. Це щодо тексту, а от хто став автором мелодії?».

Andrij Rebryk (редактор «Гражди»): «Конкретно ту мелодію, що на майдані співали, — Пікардійська терція, але варіантів мелодій є кілька, є ще варіант, що співає «Плач Єремії».

Галина Бойчук (м. Тернопіль, ЗОШ № 14): «Дякую!».

Les Herasymchuk (член Національної спілки письменників України): «Було б ще згадати «День і ніч», що давав колись «Жовтень». Ми всі зачитувались, а тоді можна було купити й грубий його том у книгарні книжок чужими мовами (!), виданий у Чехословаччині».

Lana Klimko: «https://www.youtube.com/watch?v=-z_xGVDnGUk. Як ви бачите «Черемшина» з Монреалю співала її вже давно. Клавдія Мельник з цього тріо і зробила цю оранжировку. (Трохи додала інформації)».

Марія Келемен (УжНУ, філологічний факультет): «Пісня надзвичайно зворушлива: скільки не слухаю — мороз по шкірі... А інформація про пісню дуже цікава... Дякую».

Костянтин Сьюско (УжНУ): «Дуже цікаво! Дякую!».

Miroslava Korynets: «Гарна стаття. Варто зазначити, що з 1962 р. пісню «Пливе кача» на великій сцені виконував Закарпатський народний хор (солістка Віра Баганич), існує грамзапис на платівці».

Bogdan Moroz (підприємець): «Дякую. Давно хотів дізнатися, хто написав такі слова...».

Volodimir Bezruk (Харків): «Супер».

Марія Біксей, Ужгород (Кушницька ЗОШ): «ЗНАЮ З РІЗНИХ ЧАСІВ ВИКОНАННЯ цієї пісні 3 варіанти з незначною зміною слів і пов'язую її з р. ТИСОЮ і ХУСТОМ 1939 р. Це русинська пісня. Її моя бабка співала, коли мені було 7 років. Я народилася і виросла за 30 км від ХУСТА».

Valentina Ostrovskaya (Київ): «Цікава стаття, дякую».

Yura Kuzmich (Житомир): «Дякую, це дуже корисна і цікава інформація як для нас».

Світлана Єрмоленко (Київ): «Дуже цікава й корисна інформація!».

Viktoria Yakubik (Ужгородське училище культури): Пісня походить з Воловеччини, і вперше її на сцені виконала солістка, баладистка Закарпатського народного хору Віра Степанівна Баганич».

Mikola Suhovetsky: «Могло бути, що названий автор використав народну пісню. І творці пісні — таки лемки».

Сергій П'ятаченко: «Це дуже добре, що такий авторитетний вчений, як п. Василь Сокіл привернув увагу до цієї пісні. Не зовсім переконливо, як на мене, поки що виглядає її авторство, як твору В. Гренджа-Донського. Втім, подальші пошуки, можливо, прояснять ситуацію».

Орися: «Чудова пісня. На українських похоронах по світі далі лунає Лепкого «Видиш / чуєш брате мій — Журавлі». У вірші перше було «видиш», а десь змінилося на «чуєш».

Mykhaylo: «Мело- і ритмостилістика схиляється радше до авторської, ніж до фольклорної...».

Vasyl: «Без сліз неможливо слухати... Хай жие Україна! Героям слава!».

Відрядно, що участь в обговоренні взяли й українці, які перебувають за кордоном.

Daria Fil (на пенсії): «Дуже цікаво було прочитати. Ця інформація дала мені можливість довідатись багато, дечого я не знала. Малою мусіли виїхати з України і не все була можливість довідатись, чого людина хотіла. Дуже цікава стаття — дякую за інформацію. Все ж таки пісня дуже-дуже подобається!!!!!!».